

TALE

BEU alm. del - Samrådsspørgsmål S – 12. maj 2022

18. maj 2022

J.nr. 2022 - 3377

Samrådsspørgsmål S

Det fremgår af »Aftale om bedre ressourceforløb« fra den 11. december 2020, at »borgere over 50 år fremadrettet få bevilget ét ressourceforløb af maksimalt 3 års varighed. Det skal fortsat være muligt at iværksætte flere forløb for borgere over 50 år, hvis borgeren selv ønsker det.« Dette er dog ikke reelt en mulighed for alle personer i ressourceforløb, fordi alternativet ikke er enten at blive visiteret til fleksjob, revalidering eller førtidspension, men i stedet er at blive såkaldt selvforsøgende uden en indkomst, fordi flere af de berørte ej heller er berettiget til kontanthjælp og er for syge til at have et arbejde. Vil ministeren på den baggrund oplyse, hvorfor regeringen på den ene side siger, at folk ikke skal trækkes igennem ressourceforløb igen og igen, når det reelt set er konsekvensen af den aftale, man har indgået?

Indledning

Mange tak til Victoria Velasquez for at have indkaldt til det her samråd.

Samrådet, som spørgeren Victoria Velasquez har redegjort for, handler om ressourceforløb og også mulighederne for mennesker over 50 år, som får tilbudt ressourceforløb nummer to.

I spørgsmålet henvises til den seneste aftale om ressourceforløb, som vi i forligskredsen indgik i december 2020.

Aftale om bedre ressourceforløb

Formålet med aftalen var, at færre skulle komme i klemme. Selvom jeg godt er klar over, at vi med aftalen ikke løser alt, synes jeg egentlig, at det er

lykkedes os, at lande en aftale med nogle gode og også vigtige initiativer.

Aftalen, den trådte i kraft 1. januar i år, så den har endnu ikke nået at virke så længe.

Det er derfor også for tidligt at vurdere, hvordan aftalen virker i praksis. Den første afrapportering om indsatsgarantien vil blive forelagt for forligskredsen i andet halvår 2022.

Når det er sagt, så er der ikke – med denne aftale – ændret på reglerne om, at man i udgangspunktet kun skal bevilges ét ressourceforløb, hvis man er i den øvre aldersgruppe, som tidligere var over 40 år.

Kortere og mere fokuserede forløb

Med aftalen om bedre ressourceforløb fra 2020 afkortede vi den maksimale varighed af et ressourceforløb fra 5 år til 3 år.

Samtidig indførte vi en indsatsgaranti, som skal sikre, at mennesker får en tidlig og mere fokuseret indsats.

For det har aldrig været hensigten, at man skal visiteres til ressourceforløb, som er indholdsløse eller trækker unødigt ud.

Med de vedtagne ændringer stilles der endnu højere krav til, at kommunerne tilrettelægger ressourceforløb af høj kvalitet, som er målrettet den enkelte.

Det gælder i særdeleshed for borgere over 50 år, da de i udgangspunktet kun skal i ét ressourceforløb. Med mindre de selv ønsker, at deltage i yderligere forløb.

Men jeg forventer sådan set af kommunerne, at de lægger sig i selen for at afklare borgernes arbejdssevne i løbet af ét ressourceforløb. Uanset hvilken alder borgeren har.

For det er og skal være udgangspunktet, at alle er i ressourceforløb i så kort tid som muligt. Og det gælder for øvrigt i beskæftigelsessystemet som helhed. Kommunerne skal tilrettelægge indsatserne, så borgerne kommer godt og hurtigt videre.

Behov for mere end ét ressourceforløb

Men der kan være situationer, hvor det ikke lykkes, at *afklare* borgerens arbejdssevne i det første ressourceforløb.

Det kan fx være, at borgeren af forskellige årsager ikke er motiveret til at deltage i de indsatser, han eller hun tilbydes.

Det kan også skyldes, at borgerens situation udvikler sig undervejs i forløbet, så det tager længere tid at afklare borgeren end først antaget. Her kan den afkortede varighed af ressourceforløb vise sig at være for kort.

I de tilfælde kan kommunen tilbyde borgeren et ressourceforløb mere.

Hvis man fortsat er langt fra arbejdsmarkedet uden at opfylde betingelserne for fleksjob eller førtidspension, så bør det være i den enkelte borgers interesse, at få mulighed for at deltage i et nyt ressourceforløb.

Retur til kontanthjælp

Der er altså nogle borgere over 50 år, som af forskellige årsager hverken er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension efter det første ressourceforløb.

Og her skal kommunen ikke sende borgeren tilbage på kontanthjælp, hvis de ikke har fået taget hånd om borgerens komplekse problemer.

Kommunen kan i princippet kun sende en borger på kontanthjælp efter ressourceforløb, hvis man har forbedret arbejdsevnen betydeligt.

Det må kun ske, når man ikke længere er i målgruppen for ressourceforløb. Og heller ikke opfylder betingelserne for hverken fleksjob eller førtidspension.

Dog vil personer over 50 år kunne overgå til kontanthjælp, hvis de takker nej til et nyt ressourceforløb. Hvis man ikke kan forsørge sig selv, har man mulighed for at modtage kontanthjælp, som er det underste sikkerhedsnet.

Men det er korrekt – som samrådsspørgsmålet henviser til – at det ikke vil være alle, som siger nej til et yderligere ressourceforløb, som rent faktisk kan modtage kontanthjælp.

Ressourceforløbsydelse ydes nemlig efter mere gunstige regler end kontanthjælp – uden formue- og ægtefælleafhængighed.

Men hvis man tilbydes endnu et ressourceforløb, så skal borgeren jo ikke tage imod det, alene for fortsat at kunne modtage en midlertidig forsørgelsesydelse – det skal være for at tage imod muligheden for at udvikle sin arbejdsevne, så man fx kan komme i fleksjob.

Afslutning

Ressourceforløb handler om at investere i mennesker og sikre, at alle der kan, får mulighed for at blive en del af fællesskabet på en arbejdsplads.

Det gode ressourceforløb er der, hvor det lykkes, at tilrettelægge og gennemføre et tværfagligt, helhedsorienteret forløb af høj kvalitet, som hjælper den enkelte godt videre i livet.

Vi har sammen med forligskredsen justeret reglerne, sådan at kommunerne ikke kan lade borgerne vente i tomme forløb, for derefter at tilbyde dem et nyt. Det skal understøtte, at borgerne skal igennem færre og også kortere ressourceforløb.

Og jeg forventer, at kommunerne med den nye indsatsgaranti og de kortere forløb, skaber de gode ressourceforløb.

Tak for ordet.